EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 4.6.2025
COM(2025) 304 final/2
Downgraded on 4.6.2025

2025/0158 (NLE)

Predlog

SKLEP SVETA

o uvedbi eura v Bolgariji 1. januarja 2026

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Svet je 3. maja 1998 sklenil, da Belgija, Nemčija, Španija, Francija, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Portugalska, Avstrija in Finska izpolnjujejo potrebne pogoje za uvedbo eura 1. januarja 1999. Danska in Združeno kraljestvo sta izkoristila klavzulo o izvzetju, zato ju Svet ni ocenil. Grčijo in Švedsko je Svet obravnaval kot državi članici z odstopanjem.

Svet je 19. junija 2000 sklenil, da Grčija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura 1. januarja 2001. Države, ki so se Evropski uniji pridružile 1. maja 2004 (Češka, Estonija, Ciper, Latvija, Litva, Madžarska, Malta, Poljska, Slovenija in Slovaška), so postale države članice z odstopanjem v skladu s členom 4 Akta o pristopu.

Svet je 11. julija 2006 sklenil, da Slovenija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura 1. januarja 2007.

Bolgarija in Romunija, ki ste se Evropski uniji pridružili 1. januarja 2007, sta v skladu s členom 5 Akta o pristopu postali državi članici z odstopanjem.

Svet je 10. julija 2007 sklenil, da Ciper in Malta izpolnjujeta potrebne pogoje za uvedbo eura 1. januarja 2008.

Svet je 8. julija 2008 sklenil, da Slovaška izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura 1. januarja 2009.

Svet je 13. julija 2010 sklenil, da Estonija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura 1. januarja 2011.

Svet je 9. julija 2013 sklenil, da Latvija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura 1. januarja 2014.

Svet je 23. julija 2014 sklenil, da Litva izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura 1. januarja 2015.

Svet je 12. julija 2022 sklenil, da Hrvaška izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura 1. januarja 2023.

Člen 140(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU) navaja, da Komisija in Evropska centralna banka (ECB) najmanj vsaki dve leti ali na zahtevo države članice z odstopanjem poročata Svetu o napredku, ki so ga države članice z odstopanjem dosegle pri izpolnjevanju svojih obveznosti glede uresničevanja ekonomske in monetarne unije.

V skladu s postopkom iz člena 140(2) PDEU bi morala Komisija na osnovi lastnega poročila in poročila ECB Svetu predložiti predlog za sklep Sveta za odpravo odstopanja držav članic, ki izpolnjujejo ustrezne pogoje.

Konvergenčni poročili Komisije in ECB sta bili objavljeni 4. junija 2025. Poročili vključujeta preverjanje združljivosti nacionalne zakonodaje Bolgarije, vključno s statutom njene nacionalne centralne banke, s členoma 130 in 131 PDEU ter Statutom Evropskega sistema centralnih bank in ECB.

V poročilih je tudi preverjeno, ali je bila dosežena visoka stopnja trajnostne konvergence, pri čemer se upoštevajo izpolnjevanje konvergenčnih meril ter številni drugi dejavniki iz zadnjega pododstavka člena 140(1) PDEU.

Komisija v svojem konvergenčnem poročilu meni, da Bolgarija izpolnjuje pogoje za uvedbo eura.

ECB v svojem konvergenčnem poročilu ni ugotovila nobene ovire za odpravo odstopanja v zvezi z Bolgarijo.

Komisija je na osnovi lastnega poročila in poročila ECB sprejela priloženi predlog za sklep Sveta za odpravo odstopanja Bolgarije z učinkom od 1. januarja 2026.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

V Ekonomsko-finančnem odboru (EFC) in ECOFIN/Euroskupini redno potekajo različne tematske razprave z državami članicami o izzivih ekonomske politike. Mednje sodijo tudi neformalne razprave o zadevah, ki so posebej pomembne za pripravo končnega vstopa v euroobmočje (vključno s tečajnimi politikami).

Gospodarska gibanja v euroobmočju in državah članicah se ocenjujejo v okviru različnih postopkov usklajevanja in nadzora ekonomskih politik (zlasti iz člena 121 PDEU) ter v okviru rednega spremljanja in analize razvoja, ki ju izvaja Komisija, tako znotraj določene države kot na celotnem območju (vključno z napovedmi, periodičnimi objavami ter prispevki za Ekonomsko-finančni odbor in ECOFIN/Euroskupino). V skladu z načelom sorazmernosti in v skladu s preteklo prakso ni bila izvedena formalna ocena učinka.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1 Pravna podlaga

Pravna podlaga za ta predlog je člen 140(2) PDEU, ki določa postopek za sklep Sveta o uvedbi eura in odpravi odstopanja v zadevni državi članici.

Svet odloča na podlagi predloga Komisije po posvetovanju z Evropskim parlamentom, po razpravi v Evropskem svetu in na priporočilo kvalificirane večine tistih svojih članov, ki predstavljajo države članice, katerih valuta je euro.

3.2 Subsidiarnost in sorazmernost

Predlog je v izključni pristojnosti Unije. Načelo subsidiarnosti se zato ne uporablja.

Ta pobuda ne presega okvirov, ki so potrebni za dosego njenega cilja, in je zato v skladu z načelom sorazmernosti.

3.3 Izbira pravnega instrumenta

V skladu s členom 140(2) PDEU je sklep ustrezen pravni instrument.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun Unije.

2025/0158 (NLE)

Predlog

SKLEP SVETA

o uvedbi eura v Bolgariji 1. januarja 2026

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 140(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju poročila Evropske komisije[1],

ob upoštevanju poročila Evropske centralne banke[2],

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta[3],

ob upoštevanju razprave v Evropskem svetu,

ob upoštevanju priporočila članov Sveta, ki predstavljajo države članice, katerih valuta je euro[4],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Tretja faza ekonomske in monetarne unije (EMU) se je začela 1. januarja 1999. Svet je v sestavi voditeljev držav oziroma vlad 3. maja 1998 v Bruslju sklenil, da Belgija, Nemčija, Španija, Francija, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Avstrija, Portugalska in Finska izpolnjujejo potrebne pogoje za uvedbo eura 1. januarja 1999[5].

(2) Svet je z Odločbo 2000/427/ES[6] sklenil, da Grčija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura 1. januarja 2001. Svet je z Odločbo 2006/495/ES[7] sklenil, da Slovenija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura 1. januarja 2007. Svet je z odločbama 2007/503/ES[8] in 2007/504/ES[9] sklenil, da Ciper in Malta izpolnjujeta potrebne pogoje za uvedbo eura 1. januarja 2008. Svet je z Odločbo 2008/608/ES[10] sklenil, da Slovaška izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura. Svet je s

---

1 Poročilo z dne [……] (še ni objavljeno v *Uradnem listu*).
2 Poročilo z dne [……] (še ni objavljeno v *Uradnem listu*).
3 Mnenje z dne [……] (še ni objavljeno v *Uradnem listu*).
4 UL C […], [….] […]
5 Odločba Sveta 98/317/ES z dne 3. maja 1998 v skladu s členom 109j(4) Pogodbe (UL L 139, 11.5.1998, str. 30).
6 Odločba Sveta 2000/427/ES z dne 19. junija 2000 v skladu s členom 122(2) Pogodbe o uvedbi enotne valute v Grčiji 1. januarja 2001 (UL L 167, 7.7.2000, str. 19).
7 Odločba Sveta 2006/495/ES z dne 11. julija 2006 v skladu s členom 122(2) Pogodbe o uvedbi enotne valute v Sloveniji 1. januarja 2007 (UL L 195, 15.7.2006, str. 25).
8 Odločba Sveta 2007/503/ES z dne 10. julija 2007 v skladu s členom 122(2) Pogodbe o uvedbi enotne valute na Cipru 1. januarja 2008 (UL L 186, 18.7.2007, str. 29).
9 Odločba Sveta 2007/504/ES z dne 10. julija 2007 v skladu s členom 122(2) Pogodbe o uvedbi enotne valute na Malti 1. januarja 2008 (UL L 186, 18.7.2007, str. 32).
10 Odločba Sveta 2008/608/ES z dne 8. julija 2008 v skladu s členom 122(2) Pogodbe o uvedbi enotne valute na Slovaškem 1. januarja 2009 (UL L 195, 24.7.2008, str. 24).

Sklepom 2010/416/EU[11] sklenil, da Estonija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura. Svet je s Sklepom 2013/387/EU[12] sklenil, da Latvija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura. Svet je s Sklepom 2014/509/EU[13] sklenil, da Litva izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura. Nazadnje je Svet s Sklepom 2022/1211/EU[14] sklenil, da Hrvaška izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura.

(3) V skladu s točko 1 Protokola št. 16 o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Dansko, ki je priložen k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, in s sklepom, ki so ga decembra 1992 voditelji držav ali vlad sprejeli v Edinburgu, je Danska uradno obvestila Svet, da ne bo sodelovala v tretji fazi EMU. Danska ni zahtevala začetka postopka iz člena 140(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

(4) V skladu z Odločbo 98/317/ES je Švedska država članica z odstopanjem s smislu člena 139(1) PDEU. V skladu s členom 4 Akta o pristopu iz leta 2003[15] so Češka, Madžarska in Poljska države članice z odstopanjem v smislu člena 139(1) PDEU. V skladu s členom 5 Akta o pristopu iz leta 2005[16] sta Bolgarija in Romunija državi članici z odstopanjem v smislu člena 139(1) PDEU.

(5) Evropska centralna banka (ECB) je bila ustanovljena 1. julija 1998. Evropski monetarni sistem je zamenjal mehanizem deviznega tečaja, katerega vzpostavitev je bila sprejeta z Resolucijo Evropskega sveta z dne 16. junija 1997 o ustanovitvi mehanizma deviznega tečaja v tretji fazi ekonomske in monetarne unije[17]. Postopke, predvidene za mehanizem deviznega tečaja v tretji fazi ekonomske in monetarne unije (ERM II), določa Sporazum z dne 16. marca 2006 med ECB in nacionalnimi centralnimi bankami držav članic izven območja eura, ki določa postopke delovanja za mehanizem deviznega tečaja v tretji fazi ekonomske in monetarne unije[18].

(6) Člen 140(2) PDEU določa postopke za odpravo odstopanj zadevnih držav članic. Komisija in ECB najmanj enkrat vsaki dve leti ali na zahtevo države članice z odstopanjem poročata Svetu v skladu s postopkom, določenim v členu 140(1) PDEU.

(7) Nacionalna zakonodaja držav članic, vključno s statuti nacionalnih centralnih bank, se po potrebi prilagodi, da se zagotovi združljivost s členoma 130 in 131 PDEU in s Statutom Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu: Statut ESCB in ECB). Poročili Komisije in ECB vsebujeta podrobno oceno združljivosti zakonodaje Bolgarije s členoma 130 in 131 PDEU ter Statutom ESCB in ECB.

(8) V skladu s členom 1 Protokola št. 13 o konvergenčnih merilih, priloženega PDEU, merilo stabilnosti cen iz prve alinee člena 140(1) PDEU pomeni, da ima država članica trajno stabilne cene in povprečno stopnjo inflacije, zabeleženo v enem letu pred pregledom, ki ne presega za več kakor eno in pol odstotne točke stopnje inflacije

---

11 Sklep Sveta 2010/416/EU z dne 13. julija 2010 v skladu s členom 140(2) Pogodbe o uvedbi eura v Estoniji 1. januarja 2011 (UL L 196, 28.7.2010, str. 24).

12 Sklep Sveta 2013/387/EU z dne 9. julija 2013 o uvedbi eura v Latviji 1. januarja 2014 (UL L 195, 18.7.2013, str. 24).

13 Sklep Sveta 2014/509/EU z dne 23. julija 2014 o uvedbi eura v Litvi 1. januarja 2015 (UL L 228, 31.7.2014, str. 29).

14 Sklep Sveta 2022/1211/EU z dne 12. julija 2022 o uvedbi eura na Hrvaškem 1. januarja 2023 (UL L 187, 14.7.2022, str. 31).

15 UL L 236, 23.9.2003, str. 33.

16 UL L 157, 21.6.2005, str. 203.

17 UL C 236, 2.8.1997, str. 5.

18 UL C 73, 25.3.2006, str. 21.

največ treh držav članic z najboljšimi doseženimi rezultati glede stabilnosti cen. Za potrebe merila glede stabilnosti cen se inflacija meri s harmoniziranimi indeksi cen življenjskih potrebščin (HICP), ki so določeni v Uredbi (EU) 2016/792 Evropskega parlamenta in Sveta[19]. Za oceno izpolnjevanja merila stabilnosti cen se inflacija v državi članici meri z odstotno razliko med aritmetično sredino 12 mesečnih indeksov in aritmetično sredino 12 mesečnih indeksov iz prejšnjega obdobja. Komisija in ECB sta v svojih poročilih uporabili referenčno vrednost, izračunano tako, da se enostavni aritmetični sredini stopenj inflacije treh držav članic z najboljšimi doseženimi rezultati glede stabilnosti cen prišteje 1,5 odstotne točke. V enoletnem obdobju do konca aprila 2025 je bila referenčna vrednost inflacije izračunana v višini 2,8 %, pri čemer so bile Irska, Finska in Italija tri države članice z najboljšimi doseženimi rezultati glede stabilnosti cen, njihove stopnje inflacije pa so znašale 1,2 %, 1,3 % oziroma 1,4 %.

(9) V skladu s členom 2 Protokola št. 13 merilo proračunskega stanja iz druge alinee člena 140(1) PDEU pomeni, da v času pregleda država članica ni predmet sklepa Sveta iz člena 126(6) PDEU o obstoju čezmernega primanjkljaja.

(10) V skladu s členom 3 Protokola št. 13 merilo sodelovanja v mehanizmu deviznega tečaja evropskega monetarnega sistema iz tretje alinee člena 140(1) PDEU zahteva, da je država članica brez hujših napetosti vsaj zadnji dve leti pred pregledom spoštovala normalne meje nihanj, ki jih predpisuje mehanizem deviznega tečaja (ERM) Evropskega monetarnega sistema. Država članica v tem času zlasti ni na lastno pobudo devalvirala dvostranskega osrednjega tečaja svoje valute glede na euro. ERM II od 1. januarja 1999 zagotavlja okvir za ocenjevanje izpolnjevanja merila deviznega tečaja. Komisija in ECB sta v svojih poročilih preverili izpolnjevanje tega merila v dveletnem obdobju, ki se je izteklo 19. maja 2025.

(11) V skladu s členom 4 Protokola št. 13 merilo konvergence obrestnih mer iz četrte alinee člena 140(1) PDEU pomeni, da je imela država članica v enem letu pred pregledom povprečno dolgoročno nominalno obrestno mero, ki ne presega za več kakor dve odstotni točki dolgoročne obrestne mere v največ treh državah članicah z najboljšimi doseženimi rezultati glede stabilnosti cen. Merilo za oceno konvergence obrestnih mer so bile primerljive obrestne mere za desetletne referenčne državne obveznice. Da bi se ocenilo izpolnjevanje merila obrestnih mer, je v poročilih Komisije in ECB upoštevana referenčna vrednost, izračunana tako, da se enostavnemu aritmetičnemu povprečju nominalnih dolgoročnih obrestnih mer treh držav članic z najboljšimi doseženimi rezultati glede stabilnosti cen prištejeta dve odstotni točki. Referenčna vrednost temelji na dolgoročnih obrestnih merah na Irskem (2,8 %), na Finskem (2,9 %) in v Italiji (3,7 %), v 12-mesečnem obdobju, ki se je končalo aprila 2025, pa je znašala 5,1 %.

(12) V skladu s členom 5 Protokola št. 13 je podatke, uporabljene za ocenjevanje izpolnjevanja konvergenčnih meril, zagotovila Komisija. Proračunske podatke je zagotovila na podlagi poročil, ki so jih države članice predložile pred 1. aprilom 2025 v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 479/2009[20].

---

[19] Uredba (EU) 2016/792 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o harmoniziranih indeksih cen življenjskih potrebščin in harmoniziranem indeksu cen stanovanjskih nepremičnin ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 2494/95 (UL L 135, 24.5.2016, str. 11).

[20] Uredba Sveta (ES) št. 479/2009 z dne 25. maja 2009 o uporabi Protokola o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem, ki je priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti (UL L 145, 10.6.2009, str. 1).

(13) Na podlagi poročil Komisije in ECB o napredku, ki ga je Bolgarija dosegla pri izpolnjevanju svojih obveznosti glede uresničevanja ekonomske in monetarne unije, je ugotovljeno, da je bolgarska nacionalna zakonodaja, vključno s statutom nacionalne centralne banke, združljiva s členoma 130 in 131 PDEU ter Statutom ESCB in ECB.

(14) Na podlagi poročil Komisije in ECB o napredku, ki ga je Bolgarija dosegla pri izpolnjevanju svojih obveznosti glede uresničevanja ekonomske in monetarne unije, je glede bolgarskega izpolnjevanja konvergenčnih meril, ki so navedena v štirih alineah člena 140(1) PDEU, ugotovljeno naslednje: povprečna stopnja inflacije v Bolgariji je v 12-mesečnem obdobju do aprila 2025 znašala 2,7 %, kar je pod referenčno vrednostjo, pri pregledu širokega nabora kazalnikov pa niso bili ugotovljeni vzroki za zaskrbljenost glede trajne stabilnosti cen; Svet za Bolgarijo ni sprejel sklepa o obstoju čezmernega primanjkljaja; Bolgarija je od 10. julija 2020 članica ERM II in devizni tečaj leva (BGN) v dveh letih pred to oceno ni bil izpostavljen hudim napetostim in Bolgarija ni na lastno pobudo devalvirala dvostranskega osrednjega tečaja BGN glede na euro. Nazadnje, v 12-mesečnem obdobju, ki se je končalo aprila 2025, je dolgoročna obrestna mera v Bolgariji v povprečju znašala 3,9 %, kar je precej pod referenčno vrednostjo.

(15) Glede na oceno pravne združljivosti in izpolnjevanja konvergenčnih meril ter oceno dodatnih dejavnikov Bolgarija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Bolgarija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura. Odstopanje v skladu s členom 5 Akta o pristopu iz leta 2005 se odpravi z učinkom od 1. januarja 2026.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju,

Za Svet
predsednik